

Onafhankelijkheid als motto

Nathalie van der Zanden (SP) zat acht jaar in de Helmondse gemeenteraad en wordt nu wethouder.

door Hans van de Ven
e-mail: h.vdven@ed.nl

HELMOND - Nathalie van der Zanden-van der Weijden is best wel trots. Trots dat haar partij, de SP, in het nieuwe Helmondse college van B en W zit. En trots dat ze heeft bereikt wat ze als kind al wilde: onafhankelijk zijn. „Daar heb ik heel hard voor gewerkt. Nooit opgegeven.“

De 47-jarige is één van de drie nieuwe gezichten in het college, naast haar partijgenoot Erik de Vries en Paul Smeulders van GroenLinks. Ze worden dinsdag geïnstalleerd. Smeulders wil dat officieel moment afwachten voor een interview. Van der Zanden schuift nu al aan voor een gesprek in haar woning in Brouwhuis.

Ze werd geboren in Breda, woonde even in Den Bosch en kwam al op jonge leeftijd naar Helmond. „In 1972 kregen we een woning in de Jagershoven. Het was leuk wonen daar, in een wijk met veel kinderen. Later verhuisden we naar de Advocaat Botststraat.“ Opgegroeid in een éénoudergezin ondervond ze dat haar moeder het niet een uitkering lastig had om de eindjes aan elkaar te knopen. Niet dat ze het idee had iets te kort te komen. „Dat we niet de nieuwste kleren konden kopen,

“ We gaan de verantwoordelijkheid niet uit de weg. Dat is de SP wel vaak verweten.

Nathalie van der Zanden

Nathalie van der Zanden: „Ik besloot in 2002 om politiek actief te worden

vond ik geen probleem. Ik heb veel waardering voor mijn moeder, hoe ze het in haar eenzame heeft gered. Maar als kind wist ik wel: ik ga het zelf anders doen.“ Geld voor een vervolopleiding was er niet. Van der Zanden ging na de mavo werken, bij de Edah. „Eerst in De Bus, maar ik kwam al vrij snel op kantoor terecht.“ Negenhalf jaar was ze in dienst bij de Helmondse groenruiter. Daarna werkte ze op vliegveld Eindhoven (planner vrachtbelading). Via wat tussentstations kwam Van der Zanden in 2002 bij de dienst sociale zaken van de gemeente Eindhoven. Sinds een jaar bezocht ze samen met andere instanties mensen aan huis in het stadsdeel Tongelre. „We ondersteunden hen bij allerlei hulpvra-

gen. Vaak over schuld, maar ook op het gebied van wonen, opvoeding, gezondheid en wmo. In plaats van achter een bureau zitten ging ik met een fiets de wijk in. Er zijn schrijnende gevallen bij. Gezinnen met een laag inkomen en opgroeiende kinderen die geen enkele financiële ruimte hebben. En door de bomen het bos niet meer zien omdat de regelgeving zo versnipperd is. Ze moeten daarbij een bepaalde schroom overwinnen. Het is niet makkelijk om te zeggen 'ik heb het moe-lijk'. Het was een waardevolle ervaring.“ Ook confronterend. „Het komt wel heel dichtbij. Ik kan wel wat deze mensen voelen. Je kunt je eigen levenslessen hierbij goed gebruiken.“ Dat geldt ook voor het wethouderschap. Van

omdat ik iets meer wilde dan alleen boos zijn.” foto René Manders

der Zanden heeft onder andere armoede in haar portefeuille. „De extra aandacht hiervoor vind ik één van de belangrijkste punten in het coalitieakkoord. We hebben vanuit de oppositie vaak aangegeven dat het beter moet.“

Ze is zich ervan bewust dat de rol van de SP straks anders is. Het wordt nu geven en nemen. Is dat lastig? „Dat weet ik niet. We gaan samen de verantwoordelijkheid dragen. Je moet elkaar iets gunnen.“ Onder druk van de bezuinigingen die vanuit het Rijk neerda- len, zal de speelruimte beperkt zijn. „We gaan de verantwoordelijkheid niet uit de weg. Dat is de SP vaak verweten, maar op een aantal momenten hebben we niet mee mogen doen. Die bezuinigingen, daar kun je niets aan doen.

Wat je wel kunt doen, is mensen vroeg in het proces meenemen en transparant zijn. En blijven praten met degenen die het betreft. Onze ideologie komt voort uit de praktijk. Ze is niet zomaar op een zondagmiddag bedacht.“

Van der Zanden is eerlijk: de nieuwe baan vindt ze best spannend. Het is wel een logische stap in haar politieke carrière. „Ik ging acht jaar geleden de raad in om iets te veranderen. In een college kun je nog meer bereiken.“

Vorig jaar overleed haar moeder. Nathalies enige broer woont in Tsjechië. „Ik heb een kleine familie. Maar wel een partner, die er begrip voor heeft dat ik veel weg ben.“ Met 0,9 fte draait ze toch 'slechts' werkweken van 36 uur? Ze moet er hartelijk om lachen.